

retten indebærer, end ved de aftaler, der indgås efter lovens ikrafttræden, idet forbrugerne ved de tidligere indgåede aftaler ikke har været beskyttet af bestemmelser om forbud mod uanmodet henvendelse og om fortrydelsesret.

Til § 15.

Det vil kunne forekomme, at forbrugeren på det tidspunkt, hvor han opsiges kontrakten, har betalt for en periode, der ligger efter tidspunktet for aftalens ophør ifølge opsigelsen. Det følger af almindelige regler, at forbrugeren i denne situation vil have krav på tilbagebetaling af det for meget betalte beløb. Når man alligevel har fundet det rigtigt at optage en udtrykkelig bestemmelse herom i loven, er det dels for at fastslå, at tilbagebetalingen skal ske straks efter opsigelsen, dels for at hindre forsøg på at afskære tilbagebetalingskravet gennem optagelse af en hertil sigtende bestemmelse i kontrakten.

Til § 16.

Lovens formål er at beskytte forbrugeren som den i almindelighed svagere kontraktspart. Dette formål ville ikke kunne sikres, såfremt forbrugeren gyldigt kunne fraskrive sig de rettigheder, loven tillægger ham. Det bestemmes derfor i § 16, at loven ikke kan fraviges til skade for forbrugeren. Denne kan således ikke gyldigt give afkald på den fortrydelsesret, som tilkommer ham i henhold til kapitel 3 og 4, hverken på forhånd eller senere inden fortrydelsesfristens udløb, og det kan ej heller gyldigt aftales, at fortrydelsesfristen skal være kortere end efter lovens regler. En anden vigtig konsekvens af princippet om lovens ufravigelighed er, at forbrugeren ved kontrakter om løbende tjenesteydelser m. v. kan påberåbe sig opsigelsesretten efter § 14 uanset indholdet af kontraktens opsigelsesbestemmelser, jfr. bemærkningerne til § 14.

Der er derimod intet i vejen for, at forbrugeren ved aftale tillægges beføjelser, som stiller ham bedre

end lovens regler. Som praktiske eksempler kan nævnes, at der aftales længere fortrydelsesfrist end en uge, eller bestemmelser i langvarige kontrakter, som giver forbrugeren ret til at opsiges kontrakten med kortere varsel end efter § 14.

Det forhold, at forbrugeren i visse henseender tillægges beføjelser, som stiller ham bedre end efter lovens regler, bevirker ikke, at han i andre henseender gyldigt kan indgå på kontraktvilkår, som er mindre fordelagtige end lovens regler. Om loven er fraveget til skade for forbrugeren, skal således afgøres for hvert enkelt kontraktvilkår for sig og ikke på grundlag af en samlet vurdering af kontraktens fordelagtighed.

Til § 17.

Bestemmelsen svarer til gældslovens § 5, stk. 2.

Til § 18.

Overtrædelse af forbudet mod uanmodet personlig eller telefonisk henvendelse skal ligesom overtrædelse af det gældende forbud i næringslovens § 11 kunne straffes med bøde.

§ 14, stk. 4, kan overtrædes dels ved, at der ingen opsigelsesbestemmelse optages i standardkontrakten, dels ved, at der optages en opsigelsesbestemmelse, som er i strid med opsigelsesretten efter stk. 1-3.

Til § 19.

Med hensyn til *stk. 3* henvises til bemærkningerne til § 14.

Til § 21.

Loven kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Under hensyn til, at næringsloven ikke gælder for Færøerne, idet spørgsmål om næringsvæsenet ifølge den færøske hjemmestyreløvs et særanliggende, kan kapitel 2, som afløser næringslovens § 11, dog ikke sættes i kraft for Færøerne.